

Enregistraments immemorials

"Ain't Misbehavin'" "Fats Waller"

Parlar de "Fats" Waller a aquestes altures es quasi un tòpic. Si més no, crec sincerament que mai s'ha donat l'importància que un músic creador de la seva classe ha merescut.

"Fats" Waller no fou solament un creador nat, un innovador de possibilitats fins aleshores desconegudes d'un instrument tant important com és el piano, sinó que a més d'això, era un interpret excepcional, i autor de magnífiques melodies, que avui s'interpreten dia a dia.

Sortit de l'escola dels Morton i J.P. Johnson, a la vegada dels vells estils de ragtime, "Fats" Waller dóna un impuls al piano que hauria de ser la pauta de tots els pianistes que vingueren després. Però, diem-ho també, ell donava un swing i una quantitat de Jazz quan es possava davant l'instrument gairebé mai més superat. La mà esquerra d'en "Fats" que a la vegada de ritmar els temes que interpretava estaven plens d'idees i d'una estructura armònica insòlita. A la mà esquerra d'en "Fats" hi podem trobar tots els instruments rítmics que componen els petits grups reduïts de jazz: naturalment el piano amb un malgama d'acords musicals superant tota partitura que s'escapa del rigor armònic, enriquint-lo fins al paroxisme. El contrabaix, pulsant les notes greus amb un swing extraordinari, i si m'apureu, també hi podem trobar efectes de bateria.

Però encara és més sorprenent fer un repàs a l'obra que ens ha deixat. "Fats" Waller gairebé durant tota la seva vida es va nutrir de les melodies de moda sortides del carrer 42, dels musicals de Broadway, possiblement imposades per les cases discogràfiques.

I eus ací la metamorfosi: ell transformava qualsevol melodia ramplona i tonta, amb jazz del bó. Indiscutible, tot el que passava per les seves mans es convertia en jazz.

Joiosament, "Fats" Waller ens ha deixat una

extensa col·lecció de gravacions, de les quals gairebé cap n'és desestimable. A més de què amb ell gravaren quasi bé tots els millors músics de jazz que després haurien d'ésser grans figures.

Seria interminable la quantitat de gravacions de les que podríem parlar i analitzar en aquest espai, però cal triar-ne una, i m'inclino per la gravació que efectuà d'un tema escrit per ell mateix: "Ain't Misbehavin'" tota vegada que reuneix una gran quantitat de qualitats que esmenterem a continuació.

"Ain't Misbehavin'" es potser la melodia de "Fats" Waller més ben estructurada baix la trajectoria del propi tema, arrodonit i armònicament molt ben trobat. Altrament en aquesta grabació hi tenim una quantitat de músics de qualitat indiscutible: Benny Carter, l'extraordinari guitarrista Irving Ashby, un dels millors baixistes que mai hagin existit: "Slam" Stewart, i el bateria "Zutty" Singleton...!

"Ain't Misbehavin'" és la clàssica melodia estructurada dins les normes de l'època, es a dir amb dos temes repetits consecutivament, una part central d'un segon tema i una part final repetint el tema del principi:

1. Melodia A 16 compassos
2. Melodia A 16 compassos
3. Melodia B 16 compassos
4. Melodia A 16 compassos

Comença la grabació amb piano sol, acompanyat de la secció rítmica: "Zutty" Singleton (dm), Irving Ashby (g) i "Slam" Stewart (b). En aquesta primera part, "Fats" Waller toca tota la melodia completa; A,A,B,A. Segueix a continuació tota la melodia completa, de nou pel propi "Fats" Waller vocal, acompanyat naturalment de la secció rítmica amb el trombó de vares a càrrec de "Slim"